

Ministeriet i denne Session paa Grund af Forholdene har havt sin Tid stærk optagen, og Forslaget kom altsaa ikke strax frem, og navnlig ikke inden Ministerforandringen indtraadte. Jeg besluttede da at vente, indtil vi havde faaet et nyt Ministerium, men det tog, som bekjendt, ogsaa nogen Tid, og da vi endelig fik et Ministerium dannet, saa henvendte jeg mig til den nuværende meget ærede Indenrigsminister med Forespørgsel om, hvorvidt han vilde indbringe Lovforslag i den omhandlede Retning, og dertil svarede Indenrigsministeren Nei, men spøiede til, at jeg kunde jo selv komme med Loven, og saa vilde han see, hvad der kunde komme ud deraf. Dette er min Stilling til Sagen, og jeg var altsaa henvist til enten at svigte mit Løfte eller at tage mig den Frihed at indbringe Forslaget i Thinget, saaledes som skeet er. Dette er dog ikke alene Grunden, hvorfor jeg er fremkommet med Forslaget, alene for at holde mit Løfte. Men jeg har ved Siden deraf næret det Haab, at det maatte kunne lykkes ved en Conference med den nuværende Indenrigsminister at komme overeens om idetmindste en Deel af de nødvendige Forandringer, som jeg troer, at Fiskeriloven trænger til, og navnlig i Fiskernes Interesse. Jeg har saaledes ikke ganske kunnet opgive Haabet om, at man ved Rigsdagens og den ærede Ministers Smødekommenhed mulig kunde tilveiebringe en Lov endnu i denne Session, angaaende Forandring i de meest paatrængende Mangler ved Loven af 29de December 1857. Jeg haaber, at Thinget i det af mig Anførte vil finde en nogenlunde begrundet Undskyldning for, at jeg saa seent har indbragt Lovforslaget.

Hvad Forslaget selv angaaer, skal jeg fatte mig meget kort. Jeg skal ikke gaae ind paa Enkelthederne, som jeg mener først høre til anden Behandling, men blot berøre Lovforslaget i sin Almindelighed. Jeg har vel til forskjellige Tider hørt denne Sag omtale paa en saadan Maade, som om Fiskerne i Almindelighed slet ikke bryde sig om, om de endogsaa kunde opfiske den største Deel af Fiskene i Tiimfforden, f. Ex. paa eet Aar eller paa kort Tid, og at det kun var Diebliffets Interesse, der foran-

ledigede deres Duffer om for et Diebliffs Forbeels Skyld at faae Forandringer i Loven. Men dette er ingenlunde Tilfældet; Fiskerne raisonere meget fornuftigt, de misfjende paa ingen Maade det Gode, der er ved at have lovbestemte Regler for, paa hvilke Tider de maae fiske o. s. v. De erkjende det endog for et Gode, og de Andragender, der i denne Anledning ere indkomne saavel til den høitærede Indenrigsminister som til Thinget, ere heller slet ikke fremkomne paa nogen Løs Maade ved et Diebliffs Stemning, men efter modent Overlæg; det er idetmindste mig bekjendt, at de fleste ere fremkomne paa den Maade, at Fiskerne have udvalgt nogle af de meest erfarne Mænd af deres Midte til at træde sammen som en Slags Comitee til at behandle disse Spørgsmaal, og at det er efter disse Mænds Beslutninger, at idetmindste flere af de Andragender ere fremkomne saavel her i Thinget som til Ministeriet; det veed jeg med Bestemthed er Tilfældet. Og Fiskerne forlange ikke, at der skal skee store Forandringer, de forlange kun saadanne Forandringer, der kunne være til Gavn for dem, uden at de komme til at skade Fiskeriet. Jeg har jævnlig talt med disse Folk og saaledes havt Leilighed til at kjende deres Duffer og de Grunde, hvorpaa de støttede dem, og er derved kommet til den Erkjendelse, at deres Klager ere begrundede. Jeg har derfor troet at maatte bidrage Mit til at faae disse Mangler afhjulpne. Disse Klager ere heller ikke saameget nye; omtrent de samme Klager ere hørte et Par Aar før Fiskeriloven udkom, nemlig i 1855, og vel at mærke, da var der ogsaa Klager med Hensyn til Tidsbestemmelsen, de da androg paa. Da jeg i 1857 havde Sæde i det andet Thing, stillede jeg Endringsforslag til Loven i samme Retning, da Loven der var til Behandling — og det var navnlig Forslag om det Punkt, der angaaer Skynderfiskeriet, hvor jeg foreslog, at ombytte 10de November med 1ste December og saaledes udvide Fiskeritiden i 20 Dage, og det er i samme Retning, at Fiskerne nu andrage om Forandring, nemlig, at Tiden maatte noget udvides. Og det af mig dengang stillede Forslag var grundet paa, at jeg isølge mit Kjendskab til Forholdene fandt mig over-